KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6F.
IN NEDERLAND 40 Cts
40
DE RIDDER MET DE VALK
ONS
VOLLEDIG TEKENVERHAAL
DOOR JOKE
JOKE

In het jaar 1187, in het Heilig Land dat een eeuw vroeger door Godfried van Bouillon veroverd was. De afstammelingen van de Kruisvaarders leiden een onbezorgd bestaan en...

Het koninklijk leger werd in de pan gehakt, en de ridders die nog overblijven, gevankelijk weggeleid...
Het leger van Saladin doet zijn zegevierende intrede in Jeruzalem, de hoofdstad. Jeruzalem zal nu weer Mohammedaans worden...
De koning is gevangen genomen... Iedereen heeft mij verlaten !
We moeten vluchten, Madame. Over enkele uren zullen ze hier zijn.
Je hebt gelijk, doch waar zullen we onderdak vinden ?
Mijn moeder is weduwe, en ze woont in een huisje in het centrum van de stad. Het zou voor haar een eer zijn U onderdak te verlenen...
Koningin Jolanda trekt een eenvoudig kleed aan en verlaat het koninklijk paleis.
In de stad zelf gaan de Saracenen brutaal te werk.
Ruim de baan, ongelovigen !
Op zekere dag tijdens een wandeling...
Ze veranderen de kerken in stallen.
Zullen we dat nog lang moeten verdragen ?
En enkele dagen later kan men op het groot openbaar plein volgend bericht lezen :
Al de Christenen krijgen drie dagen tijd om zich tot de Mohammedaanse godsdienst te bekeren. Wie weigert, wordt gevangen genomen.
Saladin
Maar plotseling...
Vliegt er een pijl, waaraan een boodschap is gehecht, vlak in het bericht van de sultan.
Sultan Saladin krijgt drie dagen om zijn baard af te scheren, zo niet kom ik hem zelf afsnijden. Getekend : De Ridder met de Valk
De Christenen, ingelicht over dit stoutmoedig staaltje, scheppen weer moed, en hopen op redding.

Wie zou die geheimzinnige ridder toch zijn ?
Een arme gek, die naar ik vrees, niet oud zal worden.
Ik bewonder hem. Ik vind dat het mooi is wanhopige mensen weer moed te geven.
En inderdaad, heel het land hoopt op betere dagen...
Naar het schijnt komt koning Richard Leeuwenhart naar hier om het Heilig Land te bevrijden.
Zouden wij hem niet kunnen helpen, vermits er velen zijn die Saladin niet in het hart dragen ?...
En intussen...
Lafbekken ! Hebben jullie dan nog de man niet gevonden, die dreigt de baard af te scheren van een nakomeling van de Profeet ?
Drie dagen zijn verlopen... Die avond, voor het slapen rookt de Sultan een laatste Turkse pijp.
Plotseling...
Verschijnt de geheimzinnige ridder...
Met zijn dolk in de hand springt hij toe...
De volgende keer zal het niet meer je baard, doch je hals zijn !
Op het ogenblik dat men hem wil grijpen...
Vlucht hij naar het balkon.
Schiet ! Maar schiet dan toch !

Volgende week : SCHLIEMANN

KUIFJE NEEMT DEEL AAN

Het Salon voor de Jeugd

DAT GEOPEND BLIJFT TOT 16 OCTOBER

ENKELE dagen geleden werd op de Heysel het Salon voor de Jeugd geopend. Ik nodig jullie hierbij uit er gaan naar te kijken, en vooral een bezoek te brengen aan de stand van Kuifje, waar jullie allerlei attracties en verrassingen wachten.

1. — **Korting op de toegangsprijzen**

DE ingangsprijs is vastgesteld op 10 F. We hebben niettemin verkregen dat de Kuifje's vrienden voor halve prijs (5 F.) toegelaten worden. Jullie kunnen kortingsbons aantreffen in de nummers 39, 40 en 41 van ons blad.

2. — **Geschenken**

ZOALS de vorige jaren zal er in en rond de Kuifje's stand heel wat drukte heersen, want daar zullen alle jongens en meisjes proefnummers kunnen krijgen, en Kuifje's hoedjes en Kuifje's Bons.

Men zegge het voort!

3. — **Albums van de Lombard collectie en de Kuifje's Bon**

TALRIJKE verrassingen, geschenken en kortingen zullen toegekend worden aan diegene die zich onze albums tijdens het Salon van de Jeugd ter plaatse aanschaffen.

Is dat geen goed nieuws?

Ik verwacht jullie allen op de afspraak op de Heysel in Hall nr 2.

Kuifje

DE ZONEN VAN LAMBIK

ONDER GEKKEN

Een man woonde naast een gekkenhuis. Hij had twee papegaaien: een rode en een groene. Op zekere dag vlogen ze in de appelboom voor het huis. « Wel, dacht de man, er is een gek die meent dat hij een aap is, dus kan hij de papegaaien wel even uit de boom halen. » Hij riep de gek. Deze klom in de boom en bracht de rode papegaai terug. « Waarom hebt ge de groene in de boom laten zitten? » vroeg de man. « Hij was nog niet rijp! » antwoordde de gek.

Dit mopje werd ons gestuurd door Inge Deprez, Antwerpen.

GOEDE BEKENDE

De man daar wil geld van mij lenen. Ken jij hem soms?

— Ik ken hem zo goed als ik jou ken. Geef hem geen centiem, kameraad!

HET GEVOLG

— Gisteren heb ik mijn vrouw na twee uur redetwisten kunnen overtuigen, dat wij zuiniger moeten zijn.

— Met welk gevolg?

— Ik moet het roken afwennen.

Deze mopjes zond ons Bert Berkhout, van Vlaardingen (Nederland).

BIJ DE TANDARTS

— Moed, Louis, wees een man, bijt op je tanden en doe je mond open!

DE SLIMME BOER

Een boer ging met zijn vrouw naar de markt. De vrouw droeg een korf aan de arm, waarin het eten voor de middag zat. Maar toen ze in de stad kwamen, zei de boer: « Geef mij nou de korf maar, Trien, we moesten elkaar in die drukte eens kwijt raken! »

Deze grapjes werden ons ingezonden door Guido Smets, van Kessel-Lo.

Walter van Gastel, van Antwerpen heeft een mooie reis kunnen maken. Hij is namelijk in Noord-Afrika geweest en stuurde uit Marokko, dat alle dagen op de eerste pagina van de kranten voorkomt, een mooi zichtkaartje. Dat is vriendelijk, Walter, ginder ver ook aan « Kuifje » te hebben gedacht.

IK VIND GEEN WOORDEN

om mijn tevredenheid uit te drukken over « Kuifje », zo schrijft Johanna Steverlinck, van Kortrijk. Iedere Woensdag is het hier een vechten om een stuk te kunnen bemachtigen, en gelukkig maar dat het blad niet met haakjes vast is, want het zou waarschijnlijk telkens aan flarden hangen. Zelfs papa leest « Kuifje » vóór zijn dagblad! » Johanna stuurde mij eveneens enkele interessante « wist-je-dat » stukjes, die ik graag in de « Postiljon » zal publiceren.

MET HET GROOTSTE ONGEDULD

verwacht ik iedere Woensdagmorgen de postbode, zo schrijft Roland van Coppenolle, van Ronse. Die dag is in de ganse week wel voor de meeste jongens en meisjes de bizonderste, zelfs voor vele ouders is hij de prettigste: want de Woensdag brengt ons « Kuifje »! Wanneer ik een gewoon weekblad ter hand neem, dan wordt dat eenmaal gelezen en daarmee uit. Maar met « Kuifje » is dat heel wat anders! Tot driemaal toe kan ik mijn « Kuifje » herlezen. Van al de verhalen die er in voorkomen, kan ik niet zeggen dat er één minder goed is.

NET ALS EEN KLEURFILM

WAT ik speciaal vind aan « Kuifje » is de enig mooie kleurendruk, waardoor de personages uit de verhalen schijnen te leven, net als in een kleurfilm » zo schrijft Emmanuel Poelmans, van Ekeren-Donk, en hij somt enkele titels van vervolgverhalen op: « Het zijn de meest spannende en vermakelijkste verhalen die men in jeugdbladen kan aantreffen. Ik ben nu al een jaar lid van de Kuifje's club en het spijt me dat ik Kuifje niet eerder heb ontdekt » zo gaat Emmanuel verder.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Antoon van Belle, Moise Kiezel, 36, Lommel (Limburg), *zoekt correspondenten in alle landen om postzegels te ruilen. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.*

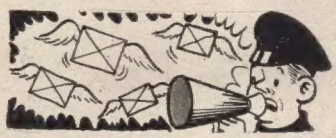

P. Pathynama, Hotel « Beatrix », Kamer 16, Bergen Dal bij Nijmegen, *zoekt een correspondent uit Belgisch Congo of Canada.*

CLUBNIEUWS

EEN NIEUWE KUIFJE'S CLUB TE MAASTRICHT

F. van Aubel en E. Soons, Oeverval, 11, Maastricht (Nederland) lieten mij weten dat ze een club hebben opgericht, en zelfs een eigen clubblad uitgeven, genaamd « Favoriet ». In hun blad komen tekeningen voor, reportages, vervolgverhalen, en de redactie bezit twee fototoestellen. Jongens uit de omgeving worden verzocht met hen contact te nemen, ten einde hun club uit te breiden.

EEN NIEUWE CLUB TE BURCHT

Frans van Pelt, Heidestraat, 100, Burcht, meldt dat hij in zijn gemeente een nieuwe Kuifje's club heeft opgericht. Kuifjeslezers uit Burcht en omgeving kunnen zich bij hem laten inschrijven. Hij heeft reeds verschillende leden ingeschreven, namelijk: Frans van Tongerloo, Robert Bijl, Guido en Jan van Pelt. Onze vriend doopte zijn club: « De Vrolijke Bende ».

EEN POPPENKAST TE VILVOORDE

Paul Piron, Groenstraat, 47, Vilvoorde, heeft een poppenkast ineengestoken en geeft om de twee dagen een poppenkast-vertoning. Kuifjeslezers uit zijn omgeving zijn hartelijk welkom!

Het weekblad « KUIFJE »: 10e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R.: 1909.16 - *Uitgever-Direct.:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit:* **PUBLI-ART** KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement:* 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Holland : G.-H. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië : Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada : 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden	70 F.
	6 maanden	135 F.
	1 jaar	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden	80 F.
	6 maanden	155 F.
	1 jaar	300 F.
CANADA	1 jaar	$ 6,5

DE ZWARTE TULP

In tegenwoordigheid van Willem van Oranje en van de eerloze Boxtel, vertelt Roza de geschiedenis van haar tulp. De derde knol heeft zij meegebracht.

EINDE GOED, ALLES GOED!

55 EEN ogenblik later gaf Roza het briefje aan de prins met de woorden : « Lees Monseigneur. In 's hemelsnaam, lees dit briefje ! ». Willem van Oranje gaf de derde knol van de zwarte tulp aan van Systens, nam het briefje en las... In zijn ogen stond een diepe droefheid en een groot medelijden te lezen. Het briefje dat Roza hem had overhandigd, was immers de laatste boodschap van Cornelius de Witt, aan zijn petekind van Baerle. Hij had die regels geschreven enkele ogenblikken voor zijn dood : « Cornelius, verbrand de documenten, die ik je toevertrouwde. Verbrand ze zonder ze te openen of te lezen, zodat de inhoud voor jou onbekend blijft. Vaarwel en blijf van me houden ».

56 DEZE brief bewees niet alleen dat Cornelius van Baerle onschuldig was, hij bewees ook dat hij de eigenaar van de zwarte tulp was. De stadhouder en Roza wisselden een blik van verstandhouding. Roza wilde zeggen : « Nu zie je wel ! », en de blik van de prins betekende : « Zwijg en wacht... ». De prins van Oranje wreef een zweetdruppel weg, die langs zijn voorhoofd rolde. Hij plooide het briefje langzaam op, wendde zich dan tot Boxtel, die intussen een beetje ongerust was geworden : « Ga mijnheer. Gerechtigheid zal geschieden, ik beloof het je ». Zich weer tot van Systens wendend, voegde hij er aan toe : « Mijnheer, houd dit jonge meisje hier ». Dan vertrok hij, en iedereen boog diep.

57 WAT gebeurde er te Loewestein, tijdens dit belangrijk onderhoud te Haarlem ? De ongelukkige Cornelius was de wanhoop nabij. « Roza zal die handige schurk nooit kunnen ontmaskeren. Ze is daarvoor te rechtschapen, en nog te onervaren ». De gedachte dat een dief, een schurk, met de eer en de prijs van zijn werk zou gaan strijken, dat jaren van geduld en liefdevolle toewijding met één slag zouden verloren zijn, kwelde Cornelius gedurende twee dagen. Alle pogingen wendde hij aan om uit de gevangenis te ontsnappen en om met de buitenwereld in contact te treden, maar het was alles tevergeefs...

58 DE vesting Loewestein was te sterk bewaakt om er levend uit te ontsnappen. De morgen van de derde dag hoorde hij op het binnenplein van de gevangenis opgewonden stemmen. Enkele minuten later trad een kapitein, begeleid door vier soldaten, zijn cel binnen. « Ben jij Cornelius van Baerle ? », vroeg de officier. De jongeman knikte bevestigend. « Volg me dan, mijnheer ! zei de kapitein. Wij moeten je naar Haarlem brengen op bevel van Zijne Hoogheid, de prins van Oranje ». Cornelius vermoedde in de verste verte niet waarom. Hij maakte vlug zijn toilet en volgde de officier en de soldaten naar een koets, die beneden gereed stond...

59 HEEL de dag reden ze. Ze lieten Dordrecht links liggen, reden door Rotterdam en bereikten Delft. Het was vijf uur 's avonds toen Cornelius aan de officier, die hem bewaakte en tevens zijn reisgezel was, vroeg waarom men hem eigenlijk naar Haarlem voerde ? De officier kon op deze vraag echter geen uitleg verstrekken... De volgende morgen kwamen ze eindelijk te Haarlem toe. Van Baerle wist nog steeds niet wat er in deze stad gebeurd was. Hij zou het echter spoedig en op zeer originele wijze vernemen. Intussen was Roza op bevel van de prins van Oranje naar het stadhuis gekomen en was door deze laatste zeer vriendelijk ontvangen...

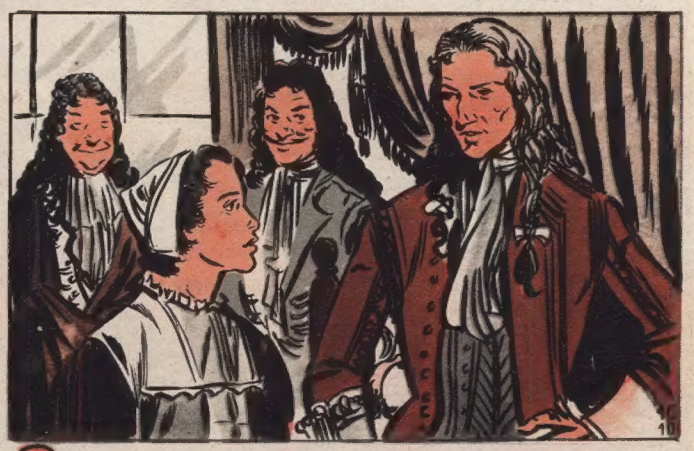

60 KOM nader en ga zitten, zei de stadhouder ». Bevend gehoorzaamde Roza. « Je weet toch dat Cornelius van Baerle tot levenslange hechtenis veroordeeld werd, nietwaar ? Ik meen te hebben opgemerkt dat je voor deze gevangene diepe gevoelens koestert. Zou je het aanvaarden de vrouw van een gevangene te worden ? ». « Ja, Monseigneur, antwoordde Roza zonder aarzelen ». « Dit bewijst dat je een goed hart hebt, zei de prins glimlachend. Overmorgen vieren we het BLOEMENFEEST. Maak je mooi voor dat feest ». « Hoe zal ik me kleden, Hoogheid ? ». « Trek het kleed aan van de Friese bruidjes, zei de prins met een geheimzinnig lachje. Ik ben er van overtuigd dat het je zeer goed staat ».

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Anthraciet heeft Chlorophyl op een raket gebonden en deze dan afgevuurd. De operatie verloopt echter niet zoals hij het zich gedroomd had...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE LAATSTE PATROUILLE

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

TACTIEK, SPIERKRACHT EN FANTASIE

De « Gemzen » nemen in het Zoniënwoud deel aan de wedstrijden ingericht tussen de padvinderspatrouille's van heel het land. Ze hopen met de eerste prijs naar huis te gaan...

RENAAT, zal onze lijdensweg nog lang duren ? vroeg 't Ketje die, wanneer hij naast z'n vriend met de lange benen stond, geleek op een tonnetje.

— Ik hoop maar, dat we nu tot de actie mogen overgaan. Ik moet eerlijk toegeven dat ik van de natuurkunde niet veel terecht heb gebracht. Die kleine, magere scheen het maar niet moe te worden mij pluimen te tonen. Ik herkende alleen die van een kanari !

— Iedereen op post voor het spel met de wimpel, beval de chef-commissaris. Jullie moeten deze wimpel, bewaakt door vier padvinders, roven en naar jullie tent dragen. Alle deelnemers steken hun halsdoek achter in hun ceintuur. Wie z'n halsdoek laat afnemen wordt meteen uitgeschakeld. Jullie hebben tien minuten om jullie in aanvalsorde op te stellen. Vooruit !

PRACHTIG ! kreet Renaat. Dat is iets voor mij !

Puma sprak z'n patrouille toe :

— Renaat en 't Ketje verbergen zich in die struiken en komen er pas uit voor de eindfase van de strijd. Begrepen ? Intussen leiden wij de aandacht van de bewakers af en lokken hen van de wimpel weg. Desnoods laten we ons halsdoek stelen. Wanneer wij de bewakers ver genoeg hebben kunnen meelokken, gaan Renaat en Marcel ten aanval over. Gesnapt, kerels ?

— Ja, hoor! Fijn! riepen de vijf jongens in koor.

Renaat en Marcel slopen naar het dichte struikgewas vanwaar ze het vijandelijk kamp makkelijk konden observeren.

Het spel begon.

De vier wachters van de wimpel waren grote, sterke kerels. Hun adem scheen onuitputtelijk en je hoefde slechts hun gespierde benen te bekijken om te weten dat ze lopen konden! Henk was de eerste die gevangen genomen werd. Puma, Okapi en Steenmarter lieten niets onverlet om een bres te slaan in de verdediging van de wimpel en de wakers uit hun kamp te lokken.

Plotseling begon Marcel te woelen.

— Maar hou je toch stil ! Wil jij mischien dat ze ons zien ? bromde Renaat.

— Jij bent goed ! Ik zou jouw gezicht willen zien als je met je buik in een mierennest lag ! Dat hele leger rent op en af m'n benen. Vreselijk !

— Ja, het is erg maar je moet je stil houden en mond dicht. Ik moet die wimpel hebben, versta je me. Ik moet die wimpel hebben !

Op dit ogenblik gaf de chef van de patrouille het bevel :

— En nu er allemaal op af, jongens !

— Ik geloof dat onze beurt gekomen is. Stil !

In zigzag kwamen Puma en zijn jongens op het vijandelijk kamp toe, vielen onverwachts aan en trokken zich even snel weer terug.

— Nu is het ogenblik aangebroken. Volg me, Marcel !

Als een pijl uit een boog schoot Renaat vooruit, kon op het nippertje een grote bewaker met een baard vermijden en liep recht op de wimpel toe.

— Pas op voor die knaap ! riep de grote bewaker z'n makkers toe.

Deze laatsten keerden om en renden de scout met de lange benen, die zo onverwachts was komen opdagen, na.

Enkele seconden echter was de wimpel onbewaakt geweest...

— Ik heb hem ! schreeuwde Renaat en rukte de wimpel uit de grond.

Er bleven echter honderd meter af te leggen alvorens hij z'n tent kon bereiken. Met de vier struise kerels achter hem aan, liep Renaat als een hazewind.

— Ik moet er komen ! Ik moet er komen ! zei hij bij zichzelf. Het moet...

Nog dertig meter... nog twintig meter... Neen, hij kon niet meer. Z'n hart bonsde, hij was uitgeput en het leek wel of hij zou neerstorten.

Daar greep reeds een hand naar zijn halsdoek... wanneer men dit grijpen kon was het uit...

Was dit werkelijk het einde ? Neen ! Iemand rukte hem de wimpel uit de hand. Het was Okapi, die zag dat Renaat niet meer kon en dadelijk ingreep.

Met vier grote schreden was hij bij de tent. Hij struikelde echter over een koord, maar had zoveel tegenwoordigheid van geest zijn arm ver uit te steken en de wimpel in de tent te schuiven...

— Elf minuten en drie en veertig seconden, zei de commissaris die de tijd chronometreerde.

— Nu lopen jullie met jullie rugzak naar de weide ginds en blijven daar. Op die plaats moeten alle deelnemende patrouilles bijeen komen. Ik hoop de einduitslag over een uur te kunnen bekend maken.

Van alle kanten kwamen er patrouilles opdagen. Men hoorde vrolijke liederen zingen en de dialecten van alle gewesten van het land.

De meeste jongens waren echter moe. Ze hadden zich gedurende zes en dertig uren fel moeten inspannen. Ze strekten zich uit, legden hun rugzak onder het hoofd en sloten de ogen.

Ze vonden het zalig zo 'n beetje te soezen in de zon.

Marcel had z'n schoenen uitgetrokken en krabte met beide handen over z'n benen...

★

PLOTSELING werd er gefloten. Snel sprongen de zestig padvinders overeind en stelden zich in cirkel rond de leiders op. De chef nam het woord :

— Ik wens de tien deelnemende patrouilles van harte geluk, zo begon hij. Al de patrouilles gaven blijk van een zeer knappe voorbereiding op deze eindfinale. De patrouilles die vandaag niet winnen, moeten bedenken dat dit toch niet het belangrijkste was. Belangrijk was de inspanning welke uit vrije wil geleverd werd, de sportieve, vriendschappelijke wedstrijd welke er tussen de patrouilles onderling geleverd werd. Hier komt dan de uitslag... Ik begin met het staartje van de rij ! Tiende met 664 punten op de 1000...

— Dat zijn wij, zuchte Henk.

— ...de « Bevers », vervolgde de chef.

Er heerste een diepe, plechtige stilte toen de namen een na een weerklonken.

— Dat gaat vlug, zei Marcel. En het is nog altijd niet onze beurt. Nu, dan zijn we bij de vijf eersten...

— Tweede, de « Ooievaars » en ...éérste de « Gemzen ».

Een langdurige ovatie begroette de overwinnaars. Okapi had nog de tijd de kleine Henk, die door de knieën zakte van aandoening en vermoeidheid, op te vangen.

— De laatste patrouille bij het vertrek, de éérste bij de aankomst, niet zo kwaad mompelde Puma.

De jongens moesten nu een heleboel handen schudden en gelukwensen in ontvangst nemen. Bovendien ontvingen ze uit de handen van de leider van de wedstrijden een mooie zilveren beker : het zichtbaar teken van hun grote overwinning.

De tenten waren vlug afgebroken en de rugzakken dichtgegespt.

De tocht huistoe verliep in een vrolijke, opgewonden stemming. De master kwam hen aan het padvinderslokaal afhalen.

— Prachtig, jongens ! Ik ben fier op jullie. Ik kreeg een telefoontje van een van de inrichters en weet dus dat jullie gewonnen hebben. Ik wist immers dat Guido jullie naar de overwinning zou leiden.

— Dat is waar, antwoordde Steenmarter. Hij heeft ons voortdurend aangemoedigd en steeds het voorbeeld gegeven. De overwinning van de « Gemzen » is zijn overwinning.

— En nu heb ik jullie iets zeer belangrijks mee te delen... Maar om jullie dat gewichtig nieuws te verklappen, wacht ik tot Robert bij ons is. Kom we gaan naar hem toe. De vader van Robert beloofde ons bovendien taarten en heerlijke chocolademelk. Kom, stap maar in m'n auto, jongens. Ik brand van ongeduld om jullie het nieuws te mogen verklappen. Het is sensationeel !

— Ik heb hem ! schreeuwde Renaat en rukte de wimpel uit de grond.

VOLGENDE WEEK : **SENSATIONEEL NIEUWS !**

DE JACHTHOORN SCHALT...

VOORALEER in een diepe winterslaap te verzinken, toont de natuur zich nog een laatste maal in haar volle pracht. Dan grijpt de jager naar zijn geweer. Met zijn trouwe hond trekt hij naar bos, duinen of heide. Met genoegen snuift hij de heerlijke geuren van de aarde, de dode bladeren en het vochtig hout op. Zelfs wanneer hij met een lege weitas huiswaarts keert, heeft hij een rijke buit aan natuurschoon meegebracht.

DE wandeling van de eenzame jager kan niet vergeleken worden met de grote jachtpartijen, die in vroegere jaren werden georganiseerd door de adel, en die een hele bende jachtmeesters, jachtknechten en een luidruchtige troep jachthonden op de been bracht.

De jacht te paard was altijd, en in zekere landen nog, de geliefkoosde ontspanning van het vorstenhuis, de adel en de patriciërs. Zelfs de dames zijn er op gesteld aan de jacht deel te nemen, en het is een heerlijk schouwspel de jachtstoet naar het woud te zien rijden. Wat een prachtig kleurenspel: uniformen, jachthoorns, mooie wapens, paarden, honden...

Zo een jacht te paard duurde in vroegere eeuwen soms drie dagen, en er namen vijftig à honderd gasten aan deel! Soms leverde de jacht tot honderd grote dieren en een duizendtal kleine dieren op! Deze mooie jachtstoeten richtten helaas! een grote slachting aan onder de bewoners van het woud!...

EEN HERT IN HET NAUW GEDREVEN...

ZO een jacht te paard vereist heel wat voorbereiding, en de opperjachtmeester weet dat zijn taak veel ervaring en vaardigheid vereist.

De jagers vertrekken niet op het wilde weg, om het eerste het beste beest te achtervolgen.

Een hertenjacht speelt zich ongeveer als volgt af: de vooravond van de jacht gaat een jachtknecht met een van de beste jachthonden op verkenning uit. Hij zoekt het spoor van een hert, en een ervaren jachtknecht kan zo 'n spoor «lezen», d.w.z. dat hij de ouderdom, de grootte en de waarde van het dier kan raden. Hij verkent eveneens de verblijfplaats en de omgeving van het hert en brengt de nodige aanduidingen aan. 's Anderendaags wordt deze eerste verkenning door een paar jachtknechten nogmaals herdaan, maar dan wordt de verblijfplaats van het dier met nog groter nauwkeurigheid vastgesteld. Daarna komen de jachtknechten verslag uitbrengen aan de opperjachtmeester, en deze personaliteit, die verantwoordelijk is voor het welslagen van de jacht, bepaalt dan langs welke zijde het dier moet aangevallen worden.

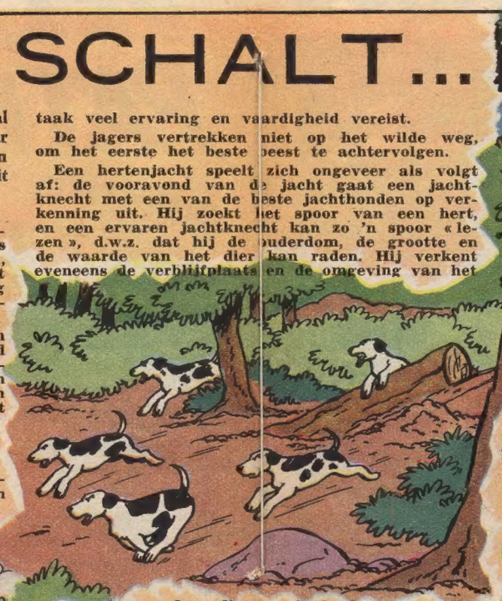

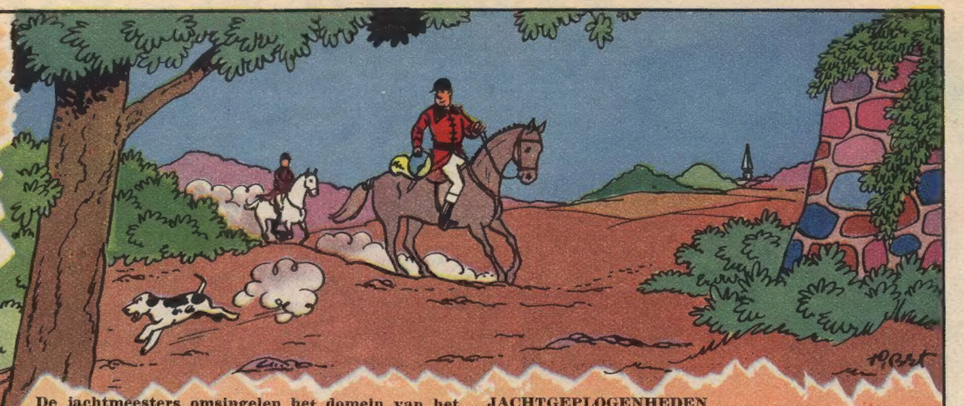

De jachtmeesters omsingelen het domein van het hert en de jachtknechten onderzoeken nog een laatste maal de sporen. Op dat ogenblik worden de jachthonden los gelaten. Deze dringen speurend in het kreupelhout om het hert op de vlucht te jagen en zich zodoende bloot te geven. Plotseling ziet men dan het opgejaagde dier recht springen: daar is het hert! Het vlucht, op de voet gevolgd door de honden, terwijl de jachthoorn schalt!

Dan begint maar eerst het echte jachtgenoegen! Het mooie dier galoppeert moedig door het woud, dringt door het kreupelhout, springt over beken en riviertjes, en gebruikt al de listen die zijn instinct van zelfverdediging het ingeeft. Maar wat kan een hert aanvangen tegen een hele jachtstoet, die het op de hielen zit?... Weldra moet het zijn vaart verminderen, zijn huid glimt van het zweet, zijn spieren geraken afgemat en het blijft voortdurend staan om op adem te komen. Maar dan wordt het steeds weer door de nijdige honden verder gejaagd. Daarna werpt het zich met gebogen kop op zijn achtervolgers en verdedigt zich tot ter dood, steeds onder het schallen van de jachthoorns...

JACHTGEPLOGENHEDEN

DE jacht heeft haar eigen «taal», haar eigen wetten en gebruiken, die door al de deelnemers moeten geëerbiedigd worden. Er zijn zelfs talrijke eigenaardige gebruiken aan verbonden. In vroeger eeuwen werd een overtreding van de jachtgebruiken in Duitsland streng gestraft. De schuldige moest zich neerleggen op het gevelde hert of everzwijn en de opperjachtmeester diende hem op de rug drie slagen met het plat van het jachtmes toe.

Een jachtgenoot telde de slagen en commenteerde iedere slag als volgt. Na de eerste slag: «Deze is voor de Prins!»; na de tweede: «Deze voor de jachtknecht»; en na de derde: «Deze voor het edel jachtrecht!». Deze plechtigheid ging dan gepaard met het blazen op de jachthoorn.

Na de drie slagen in ontvangst te hebben genomen, moet de gestrafte opstaan en het gezelschap groeten en danken voor de verdiende straf. Een grote jacht te paard wordt steeds zeldzamer en is in sommige landen reeds helemaal uitgestorven. Des te beter voor de herten en al de andere mooie dieren. Voortaan kunnen ze in vrede leven!

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Johan is Otto achterna gedoken. Een matroos heeft een bootje uitgezet en de beide mannen opgepikt...

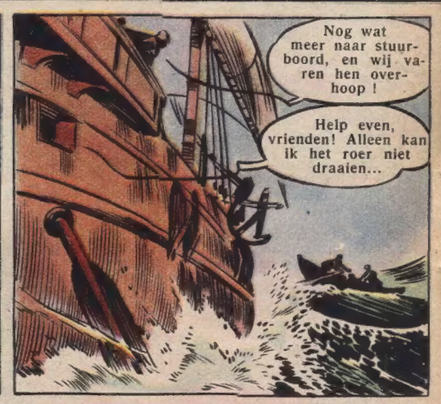

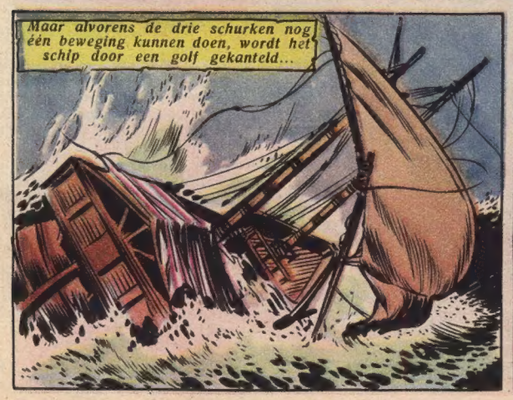

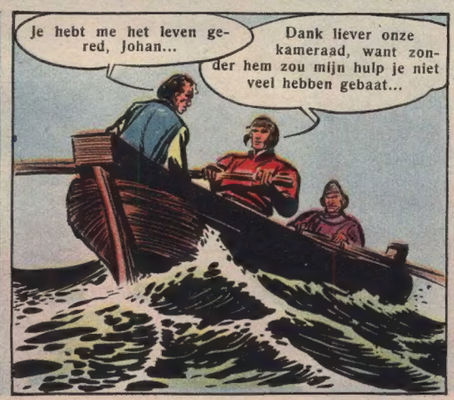

(Wordt voortgezet.)

BEELDEN UIT SPANJE

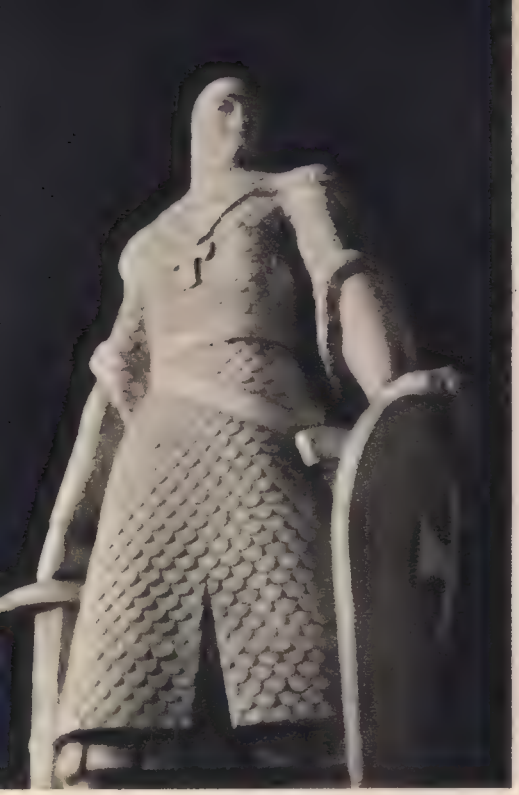

Door de eeuwen heen zijn de Spanjaarden een ridderlijk volk gebleven. Dat kan men overal vaststellen. Zelfs de gewone man heeft een opvallende hoffelijkheid en grootheidszin. Dit ridderstandbeeld, dat een nieuwe brug te Burgos versiert, typeert de Spanjaard op zijn best. Het middeleeuws ridderideaal leeft nog in Spanje.

NA een lange, troosteloze winter verlangt men naar zon en bloemen, en die moeten toch wel te vinden zijn in Spanje, het land waar sint Niklaas ieder jaar in het putje van de winter zijn appeltjes van Oranje haalt...

In Spaanse dorpen, waar het leven door de zon bijna wordt lam gelegd, schijnen de bestaansvoorwaarden van de mensen zich sedert eeuwen weinig of niet te hebben gewijzigd. De tijd schijnt er stil gestaan te hebben. Dat kan men begrijpen, want nadat Spanje zijn grote rol in Europa en op de zeeën had uitgespeeld, kon het binnen zijn grenzen weinig vinden dat het verlies van de zeevaart en de koloniën kon goed maken.

Maar al is het een arm land, er is toch iets aan te veranderen. Het eerste en voornaamste woord dat een toerist opvalt is « OBRAS », d.w.z. werken. Ik ben een paar duizend kilometer over Spaanse wegen gereden, en in alle hoeken van het land kunnen vaststellen dat het Spaanse wegennet volop wordt verbeterd. Met ultra-moderne Amerikaans materiaal trekt men de wegen recht. Men maakt ze breder. Men bouwt nieuwe bruggen. Men graaft tunnels...

Er wordt niet alleen hard gewerkt aan de wegen, men ziet er tevens zo wat overal nieuwe openbare gebouwen oprijzen : scholen, kerken, stadhuizen, klinieken... Het land wordt ook ernstig geïndustrialiseerd. Er verrijzen nieuwe fabrieken en stuwdammen.

Al wie in Spanje heeft gereisd, zal het er met mij wel over eens zijn dat, 't Zuiden van het land het mooiste is, omdat het niet zo dor en onvruchtbaar ligt als in het Noorden en het Centrum. In het Zuiden ziet men veel meer groen, bloemen, kleuren. Ook de mensen schijnen er uitbundiger en levenslustiger dan elders. Wie weinig tijd heeft, en Spanje op zijn best wil zien, die doet er goed aan zich rechtstreeks naar het Zuiden te begeven. Hij zal onvergetelijke herinneringen opdoen te Granada, Sevilla, Murcia, Valencia, en al die andere steden met zangerige namen die overgebleven schijnen uit het Aards Paradijs.

's Avonds gaan studenten in de nauwe Spaanse straatjes met hun gitaar serenades geven die toegejuicht worden van op de balkons. Heel de buurt staat natuurlijk te luisteren naar de betoverende flamenco's.

Een vrouwtje, dat met haar ezel enkele korven naar de markt brengt, is eveneens een typisch Spaans tafereeltje.

Een van de voornaamste problemen die de Spanjaard bezig houden is zijn permanent duel met de zon. In Sevilla heeft men grote tentzeilen over de straten gespannen.

Dit Spaanse landschap is representatief voor een groot gedeelte van het land : een grauwe vlakte, waarvan de horizon alleen gebroken wordt door de silhouetten van een windmolen en kerktorens. Er staat ook een eenzame telefoonpaal als symbool van de moderne tijd die langzaam doorbreekt, en een ezel, nog steeds het voornaamste vervoermiddel van de gewone man.

Contrasten tussen de Spaanse en Moorse stijl zoals op deze foto tussen de toren en de muur, vindt men in bijna alle steden uit het Zuiden.

Een hoekje uit een typisch Spaanse herberg te Madrid. Thans zijn de toeristen er thuis, vroeger de baanrovers!

Een prachtig venster van een huis uit de binnenstad van Sevilla. Let op het fraai smeedwerk en de gebeitelde Spaanse motieven.

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

De « Canberra » stortte met de atoombom aan boord in een verlaten streek neer. Ondanks alle opzoekingen blijft Sanders onvindbaar...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Ik veronderstel dat Sanders ook in de ontploffing omgekomen is...

Dat is wreed! Ze hebben hun geheim meegenomen en wij zullen moeten wachten om er het fijne van te weten, want ergens op onze planeet wordt er in het geheim een andere "Blauwe Driehoek" gebouwd... Een gestolen Driehoek...

Maar tot daartoe! We moeten intussen onze tweede "Blauwe Driehoek" klaar krijgen, en wij zullen later wel eens met de anderen spreken, wanneer ze met hun toestel zullen voor de pinnen komen.

Zes maanden gaan voorbij... Dan vliegt met de tweede "Blauwe Driehoek" tegen 4000 km per uur. Dit supervliegtuig wordt tersond in grote reeksen besteld door de Royal Air Force.

Onderlossen is een kleine cargo op geheimzinnige wijze in de Stille Oceaan gezonken. Vissers hebben de boot zien ontploffen, maar hebben geen enkele overlevende kunnen oppikken. Het was de "Uta Maro Maru" en aan boord van dit schip bevonden zich Osaka, Kangoeroe en zijn medeplichtigen.

Op een avond vinden we Satsuma terug te Yokahama, Satsuma is de leider van het spionagenet...

Wees er maar zeker van, mijn beste Tokari, zij die er te veel van wisten zijn verdwenen. Ik heb ze uit de weg geruimd door enkele tijdbommen te plaatsen in de machinekamer van de boot, die hen terug naar Australië bracht.

Van avond zullen we de eerste proefvlucht bijwonen van de "Gele Driehoek", een "geschenk" van die heren van Woomera. Ik verwacht je!

Ik ben er in geslaagd de plannen van statoreactoren enkele maanden geleden in handen te krijgen. Osaka had ze mij bezorgd te zelfder tijd als een monster van de speciale brandstof die Cooper gebruikt.

Bravo! Maar waarom gebeurt die proefvlucht 's nachts?

Ik hou niet van nieuwsgierigen! Er zijn bepaalde dingen die men moet voorkomen!... Ik heb een piloot aangeworven, die niet erg spraakzaam is.

Ziehier Kougai, een gewezen kapitein van de vrijwillige "Kamikaze", de zelfmoordvliegtuigen. Ik hoef je dus niet te zeggen dat die niet in verbinding staat met de Amerikanen...

Je hebt gelijk zeer voorzichtig te zijn.

Wel kapitein, ik reken op u! Haal er het maximum uit!

Wanneer je mij "Banzai", de oorlogskreet van de Kamikaze's, hoort roepen, dan mag je er zeker van zijn dat ik er alles op zet.

Enkele minuten later wordt de "Gele Driehoek" door zijn startraketten het luchtruim in gestuurd.

(Wordt voortgezet.)

VLOEDGOLF OVER SCAPPA-DOWN

VERHAAL DOOR JO POLLART
GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

ER dreef geen wolkje aan de hemel. De grond was uitgedroogd en gespleten van de warmte, en op de akkers stond het graan dat bruin verzengd was van de zonnegloed. Zelfs van uit de zee kwam er thans, in plaats van een koel briesje, een hete wind, die de bittere geur van verzengd gras aandroeg. De oude Mathias zat op de drempel van zijn huisdeur en keek droevig naar z'n velden. Af en toe zuchtte hij, en prevelde :

EEN beetje water... Here God, geef ons een beetje water... Een beetje water..

Tom, zijn kleinzoon, scherpte de zeis met trage, lusteloze bewegingen. Waarom ook een zeis slijpen en alles gereed maken voor de oogst ? Er zou dit jaar immers niets te oogsten vallen. In de stal loeiden de koeien en hinnikten de paarden. Al de beesten hadden dorst, en niemand die hen nog een emmer fris water kon geven.

Tom leunde tegen de muur, wreef met de rug van zijn hand het zweet weg dat over zijn gezicht parelde en zuchtte diep.

— Neen, zo 'n hitte dat is niet langer te verdragen ! De streek is verdoemd, grootvader ! We zullen er het leven bij laten...

Ondanks het feit dat hij zelf zo ontmoedigd was, glimlachte Mathias en antwoordde :

— Laat de oren niet hangen, jongen !

En om Tom een hart onder de riem te steken, vertelde de oude voor de honderdste keer hoe hij, toen hij als jongeman in de streek was gekomen, had meegeholpen om de grote dijk achter de zee te bouwen, hoe hij de leemgrond had bewerkt en tarwe en koren in overvloed had gewonnen. En zo als iedere keer wanneer hij deze geschiedenis vertelde, eindigde hij met de woorden :

— Toen ik hier gekomen ben had ik één koe, en als ik je de hoeve heb overgelaten kon je er in de stal veertig tellen ! We mogen niet klagen over een droog jaar, wanneer de negen vorige jaren zo goed en vruchtbaar geweest zijn.

De oude Mathias kwam overeind, en blikte in de richting van de zee. Heel in de verte zag hij een reusachtige golf, die de horizon versperde en vliegensvlug in de richting van het land rolde..

— Sluit de luiken en barrikadeer de deuren... Vlug ! Vlug !... Rep je, rep je... En loop naar de zolder en leg je op het hooi...

— Wat is er, grootvader ? Wat moet dat betekenen ?

— Heb je ooit horen spreken over de « Tsunami » ?

Tom werd lijkwit en stamelde :

— Bedoel je een vloedgolf ? Denk je dat de dijk het zal uithouden ?

— De dijk moet houden, anders schieten we er allemaal het hachje bij in !

Op dit ogenblik hoorden ze een oorverdovend lawaai. Het was net of duizenden en duizenden kruisers op hetzelfde ogenblik een salvo afvuurden. De vloedgolf rolde tegen de dijk en sloeg over het land...

★

WAT er nadien juist gebeurde, hebben noch Tom, noch Mathias ooit kunnen vertellen. Maar toen het voorbij was en ze in staat waren de schade te beramen, zagen ze, dat er van hun huis alleen de muren overeind waren gebleven en dat het te midden van de zee stond. Hier en daar dreef een boomstam, een stuk van een deur, een stoel of een tafel. Ginds zwalpte het lijk van een koe. Heel in de verte zagen ze de hoeve van de familie Huches boven het water steken.

Heel Scappa-Down was veranderd in een meer. Toen overtrok de hemel, de bliksem flitste en de donder ratelde, en heel de dag viel er een dichte stortregen. Het was net de tweede zondvloed...

Doornat trachtten Mathias en zijn kleinzoon een schuilplaats te maken in het hooi. De nacht viel. De oude Mathias murmelde onsamenhangende woorden. Zijn wangen gloeiden van koorts, terwijl hij bibberde van koude. Tom nam hem in de armen en trachtte hem een beetje te verwarmen. Er volgde een tweede dag en een tweede nacht. De wind huilde vervaarlijk en het regende onophoudend. De morgen van de derde dag viel de wind. Het onweer en de regen dreef voorbij. Tom waagde het uit zijn schuilplaats te voorschijn te komen en het verwonderde hem, dat zijn koude water tegen zijn benen niet eens meer voelde. Aan de hemel zag hij helicopters. Zonder dat hij eigenlijk goed wist waarom, trok hij zijn hemd uit en begon daarmee als gek te zwaaien. Een van de helicopters daalde tot op enkele meter boven hen. Uit het ruim werd een kabel gegooid. Tom begreep wel dat deze kabel hun redding was Zonder verder aarzelen greep hij Mathias, sleurde hem tot aan de kabel, en haakte hem er in vast.

Hij zag hoe zijn grootvader opgehaald werd. Dan daalde de koord opnieuw, en op zijn beurt werd Tom in de helicopter getrokken.

Een ogenblik later kreeg hij van zijn vriendelijke redders een hete tas koffie. Dat was het einde van hun ellende. De oude Mathias zou verzorgd worden, en dank zij zijn kloek gestel en toegewijde zorgen zou hij waarschijnlijk heel vlug genezen zijn.

— Zou je ons niet willen hel-

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

pen, mijnheer? vroeg plots een van de piloten

— Helpen? Hoe kan ik jullie helpen?

— Wel, vertel ons eens waar er nog hoeven staan en we mensen zouden kunnen oppikken.

— Hier recht voor ons ligt de hoeve van de Huches...

Enkele minuten later werd de deur van helicopter opnieuw geopend en de kabel afgerold. Tom stak zijn hoofd buiten om zijn vrienden aan te moedigen en om hen te zeggen dat ze gered waren, dat hun leed voorbij was, maar zijn keel was dichtgesnoerd. Hij kon geen woord uitbrengen. Hij zag Jane, die zich met één hand aan de schoorsteen had vastgeklemd en in de andere arm haar jongste kind droeg. Tom begreep hoe tragisch de situatie was. Waar was haar man gebleven en haar oudste zoontje?

Hij was zo ontroerd door het ongeluk van deze vrouw, dat hij er zijn eigen leed bij vergat.

De koord, die aan de helicopter bengelde, zwierde vlak naast de vrouw, sloeg zelfs in haar gezicht, maar ze maakte geen enkel gebaar om ze te grijpen.

— Waarop wacht Jane? vroeg Tom. Ze weet niet meer wat ze doen moet. Iemand moet naar beneden om haar te halen.

Een van de twee redders haalde de koord terug op en trok zijn vest uit, doch Tom was hem voor en liet zich vlug naar beneden glijden. Hij deed zelfs geen moeite om op het dak te landen. Hij dook resoluut in de golven en zwom. Toen hij bij de vrouw stond wou hij eerst het kind nemen, maar het leek wel of de arm van de moeder omheen het kind gesmeed was. Ze wou het niet lossen. Hij bond dus de koord onder de armen van de vrouw en liet aldus ophijsen. Een ogenblik zweefden ze boven de diepte, dan werden ze door helpende handen in de romp van de helicopter getrokken.

★

EN wat gewerd er later van Tom? zal je vragen.

Wel, het is heel eenvoudig.

Toen het water zich eindelijk had teruggetrokken, is Tom teruggekeerd naar Scappa-Down waar hij zijn hoeve opnieuw optrok. Hij kocht een koe en begon hetzelfde werk als zijn grootvader Mathias zoveel jaren geleden.

Het leven ging verder, met dit verschil echter, dat er nu een vrouw was om voor hun huishouden te zorgen, en een jongen van zeven jaar, die hem overal met grote bewonderende ogen naliep...

Nog drie gelukkigen die hun vrije avonden aangenaam doorbrengen met de prachtige gezelschapsspelen, die ze kregen dank zij de KUIFJE's bons.

ONZE ANDERE GESCHENKEN :

Afdrukplaatjes KUIFJE. Per omslag	**50 punt.**
Prentjes « DE SPROOKJES VAN PERRAULT ». Per reeks van vijftig	**75 punt.**
KUIFJE's Wimpel (vier kleuren)	**100 punt.**
KUIFJE's Chromo's. Per reeks van zes grote mooie chromo's : **VLIEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) - VLIEGTUIGEN (Oorlog 1939-45) MARINE (Oorsprong tot 1700) - AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900)** Per reeks	**100 punt.**
« DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST ». Vijf beschikbare reeksen. Iedere reeks bevat vijf reproducties van 21 x 27 cm. Per reeks.	**200 punt.**
KUIFJES's Portemonnaie	**200 punt.**
KUIFJE's Portefeuille	**200 punt.**
KUIFJE's Puzzle	**500 punt.**

Kuifje's Bons vind je op de verpakkingen van de producten

VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI & FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP

Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T, Lombardstraat, 24, Brussel, of ruil ze in een der warenhuizen van « L'INNOVATION ».

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GESCHENK

voortgezet.)

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN VAN JEAN GRATON

Max tracht het hoofd te bieden aan de schippers die hem aanvallen. De « onbekende van de Ronde » hoort de sirenen van de politiewagens en springt in de stroom...

De politieautos verschijnen op de kaai. De schippers weten niet meer wat gedaan. De « onbekende van de Ronde » verwijdert zich zwemmend...

Vooruit, mannen ! Reken al die kerels maar in !

Ik heb nog een kans...

Gebruik makend van zijn « hoge situatie », duikt Max naar de onbekende.

Aan de oppervlakte wordt het gevecht beslist...

Er wordt gevochten...

Nu kunnen inspecteur De corte en zijn mannen de vluchteling ook inrekenen.

Hoe is het in het water, kerel? Beste dank! Je hebt flink werk geleverd...

Ha, morgen, inspecteur ! Ik heb je nodig...

Maar hoe ben je hier eigenlijk gekomen ?

Dat is eenvoudig ! Gezien men zonder nieuws van je was op de redactie van je blad, hebben wij met Bogaerts, de journalist, gesproken, en zijn even slim geweest als jij...

Maar de schipper...

...ziet de gelegenheid om zich te wreken: nog voor iemand het hem heeft kunnen verhinderen, werpt hij een steen naar Max...

?!?

OPGEPAST, MAX !

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik kreeg de toelating een uitstapje in de niet bewoonde zone van Mars te maken. De vliegende schotel landt op de planeet...

(Wordt voortgezet.)

DE MEDEWERKERS VAN ONS BLAD

SLIMME VOS

ALVORENS de scout Slimme Vos, de bekende striptekenaar Willy Vandersteen is geworden, heeft die heel wat beroepen uitgeoefend. Om te beginnen ging hij in de leer bij zijn vader die beeldhouwer was. Daarna werkte hij als etalagist in een Antwerps warenhuis. Dit verliet hij om ambtenaar te worden te Brussel. En alvorens zich definitief aan het tekenen te zetten, was hij eerst nog een tijdje werkzaam als binnenhuisarchitect. Mensen die Vandersteen goed kennen, staan steeds opnieuw verbaasd over zijn enorme werkkracht en zijn verbeelding. Wanneer je toevallig eens 's avonds heel laat door zijn straat zoudt komen, dan zou je nog licht zien branden achter het venster van zijn bureau, want Vandersteen werkt alle dagen tot gaten in de nacht!

« 's Avonds en 's nachts kan ik het best werken, zo verklaart hij, want dan is alles stil rondom mij, en inspiratie heeft stilte nodig. »

Van zijn inspiratie gesproken, weet je dat er van Willy Vandersteen op dit ogenblik reeds vijftig verschillende albums in omloop zijn, en dit in minder dan tien jaar ?

Zijn gebundelde verhalen van Suske en Wiske, Bessie, enz., verschijnen met de regelmaat van een klok. Ze hebben niet alleen enorm succes in het binnenland, maar eveneens in het buitenland. In Holland alleen verschijnen zijn strips in zeventien verschillende dagbladen en in twee weekbladen.

Verder worden ze ook gelezen in het Frans, het Zweeds, het Duits, het Portugees, het Spaans, het Italiaans, en zelfs... in het Congolees !

EDGAR-P. JACOBS

EDGAR-P. JACOBS is een geblokte kerel, joviaal, met van deugnieterij schitterende oogskens, rijk aan kleurige woorden en brede gebaren. De vader van Blake, Mortimer, en hun onverzoenlijke tegenstander Olrik, is in een sfeer van onderzoeken, achtervolgingen en dramatische aanhoudingen groot gebracht, want zijn vader was politieofficier.

Jacobs heeft twee grote hobbies : de muziek en het tekenen. Eerst was onze vriend... zanger ! Hij heeft een waarlijk mooie stem, en behaalde talrijke successen aan de opera van Rijsel, in het Paleis van Schone Kunsten, en elders. Maar zijn aanleg voor het tekenen was zó sterk, dat die uiteindelijk de bovenhand haalde op de muziek, en wij, die uren gesleten hebben bij het lezen en herlezen van zijn albums, zijn er danig blij om !

In het eerste nummer van het super-Kuifje van twee en dertig pagina's zal Edgar-P. Jacobs een nieuw tekenverhaal publiceren : « HET RAADSEL VAN ATLANTIS », dat ons zal vertrouwd maken met een onbekende, geheimzinnige wereld, waarin allerlei adembenemende avonturen zullen beleefd worden.

VOLGENDE WEEK : ANDRE FRANQUIN EN HERGE

DE POS

EEN ZONDERLING ADRES

ZOALS je weet gaan de volgende Olympische spelen in 1956 door te Melbourne, in Australië. Van nu af stelt de Australische regering alles in het werk om zo veel mogelijk logies te vinden voor de vreemde gasten, die uit de vier windstreken naar Melbourne zullen komen. Daartoe stuurt de regering brieven naar allerlei adressen, om de mensen te verzoeken een of meerdere vreemde gasten te logeren. Een van deze omzendbrieven werd, bij vergissing geadresseerd aan het... dodenhuisje van Melbourne.

Zoiets jaagt je wellicht een rilling op het lijf ?...

NOG IEMAND

VOLGENDE anecdote is écht gebeurd voor een Frans tribunaal ! Een piepjong advocaatje verdedigde een klient voor een rechter, bijgestaan door twee magistraten. De advocaat wou bewijzen dat een voorgaand proces ongeldig was om drie redenen. In het vuur van zijn betoog ging hij voor de drie rechters staan, en riep uit : « Ik sta voor drie grote nullen !!! »

De voorzitter, die zin voor humor had, antwoordde :

— Meester, u vergeet nog mijnheer de procureur ! »

OP HET NIPPERTJE

MEN draaide een historische film in Peru. Het scenario voorzag dat de speler Delgadillo, die de rol van een soldaat moest vertolken die ter dood veroordeeld was, zou gefusilleerd worden. Delgadillo stond moedig voor het executiepeleton. Een stem riep : « Vuur ! »

De soldaten schoten, en de speler stortte neer... Hij was degelijk getroffen !... Tengevolge van een vergissing, die tragisch had kunnen zijn, waren de geweren scherp geladen. Gelukkig waren de soldaten (van het executiepeleton) maar figuranten, en hadden er veel naast geschoten, maar toch hadden een paar kogels de ongelukkige filmspeler gekwetst. Hij kwam er met enkele weken hospitaal van af, maar men mag er van overtuigd zijn, dat de man nooit geen rol van gefusilleerde meer zal vertolken, voor geen goud ter wereld.

VIDEOPHONE

DE burgemeester van San Francisco en die van Palo Alto (anderhalve kilometer van elkaar) hebben Dinsdagavond hun telefoon afgehaakt en zagen elkaar op een televisiescherm van 25 centimeter. De twee burgemeesters namen deel aan de eerste openbare proefneming met de « Videophone » waarvan het gebruik over vijf jaar algemeen zal zijn in de Verenigde Staten.

MAAK JE GEREED VOOR DE JACHT OP EEN **TITEL**

(Nadere uitleg krijg je in volgend nummer.)

PAT RICK EN MASS TICK

El Mocco heeft besloten zich opnieuw meester te maken van z'n schat. Sid Catrix houdt z'n handlangers in bedwang.

TILJON

HET ZWART IS UIT DE MODE

DE directie van de Chevrolet-fabrieken heeft vastgesteld dat amper nog 5 % van haar klienteel een in het zwart geschilderde auto vraagt. Daarentegen is het wit zeer in de mode gekomen. Drie jaar geleden was deze kleur practisch niet gevraagd, en thans wensen 40 % van alle Chevrolet-kliënten een witte auto !

AUTO'S EN MOTO'S

UIT de cijfers van een internationaal berekeningsinstituut blijkt dat er over heel de wereld 64.435.000 personenwagens zijn, 19.751.000 camions en autobussen, 10.474.000 moto's, 7.404.000 tractoren en 2.849.000 motorwagens van allerlei modellen.

EUROPESE WAGENS IN AMERIKA

TIJDENS het vorige jaar werden in de Verenigde Staten 32.403 Europese wagens toegelaten. Aan het hoofd van deze lijst stond Volkswagen met 6.344 wagens, daarop volgde M.G.: 3.454 wagens.

HERDENKING VAN REMBRANDT

NEDERLAND zal toekomend jaar de 350ste geboortedag herdenken van Rembrandt Harmenszoon van Rijn.

Naar schatting heeft de Nederlandse meester in zijn leven 700 schilderijen, 270 etsen en 2.000 tekeningen gemaakt. Een 30-tal van zijn werken bevinden zich in Nederlandse openbare verzamelingen, terwijl een groot aantal van zijn schilderijen verblijven in de musea van Berlijn, Kassel, Leningrad, Londen, New York en Parijs.

Rembrandt was de zoon van een welgestelde molenaar te Leiden. Hij vestigde reeds de aandacht op zich omstreeks 1626, door zijn schilderij « Bileam's Ezel », dat thans in het bezit is van het Museum Cognacq-Jay, te Parijs. In 1642 vervaardigde hij « De Nachtwacht », de trots van het Rijksmuseum te Amsterdam.

Al wordt Rembrandt gerekend onder de grootste schilders ter wereld, toch leefde hij sinds het overlijden van zijn eerste vrouw, Saskia van Uylenburgh, in 1642, in kommervolle omstandigheden. Hij stierf in de grootste armoede.

Geen muren, geen hekkens of tralies meer : deze elegante kraanvogels wandelen vrij rond, ze zijn niet bang voor de bezoekers en trachten niet te ontsnappen. Ze voelen zich thuis in de Antwerpse Zoo.

BINNEN TWEE WEKEN! HET EERSTE NUMMER VAN HET SUPER-KUIFJE MET 32 BLZ.

In dit **SUPER-KUIFJE** lees je iedere week :

- EEN BOEIEND VOLLEDIG VERHAAL IN VIER KLEUREN
- Iedere week TWEE bladzijden van het boeiend verhaal DE ZAAK ZONNEBLOEM met Kuifje, kapitein Haddock en professor Zonnebloem.
- De avonturen van de dappere ridder Johan in, DE WITTE RUITER
- De heldendaden van Lambik, Suske en Wiske in DE GEZANTEN VAN MARS
- HET PRINSKE
- Kapitein Blake en professor Mortimer komen weer in : HET RAADSEL VAN ATLANTIS
- Alex, de onversaagde komt terug in DE TIARA VAN HERIBAL
- Chlorophyl en zijn vrienden uit velden en wouden in : GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN
- Pom, Teddy en Maggy zijn weer van de partij in : DE ZWARTE TALISMAN
- Van Dan Cooper, verschijnt ook een nieuw verhaal : DE MEESTER VAN DE ZON
- De nieuwe figuren Chick Bill, Dog Bull, Kid Ordinn en Kleine Poedel in DE VIER WOESTIJNRATTEN
- Twee nieuwe personages die je hartelijk zullen doen lachen: TON EN TINNEKE
- Een meesterwerk van Alexander Dumas in tekeningen DE DRIE MUSKETIERS
- Het vervolg van onze avonturenroman DE LAATSTE PATROUILLE
- De sport, gezien door de bekende reporter LUC VARENNE
- Een getekende reportage van de grote gebeurtenissen uit DE WERELDGESCHIEDENIS
- EEN BOEIEND KORTVERHAAL
- EEN DOCUMENTAIR ARTIKEL
- EEN GROTE REPORTAGE
- AL DE NIEUWSJES VAN « DE POSTILJON »
- Spelen, grapjes, tests : LACHEN IS GEZOND
- Het wekelijks contact van Kuifje met zijn vrienden : ONDER ONS
- Autokronieken, vliegtuigkronieken... ENZ., ENZ...

EN VERGEET NIET...

dat binnen twee weken ook onze nieuwe

Grote Prijsvraag begint met voor 400.000 F. prijzen !

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

SALON VOOR DE JEUGD — HEYSEL

KORTINGSBON

5 F. in plaats van 10 F. voor de Kuifje's vrienden.

Spijts een uiterste poging van onze vrienden, wordt Zonnebloem met een vliegtuig ontvoerd...

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

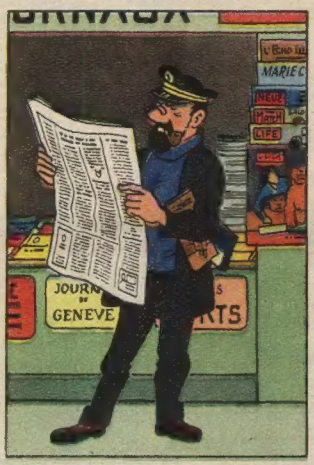

(Wordt voortgez